
DIENST OP 31 maart 2024, 10 uur
Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer

Piano: Wilma Broere Kerkenraadslid: Arida van Oudenallen
M.m.v.: Het Bindingkoor o.l.v. Wilma Broere
Opname en Regie: Commissie techniek
Lezer: Miekje Hoffscholte Predikant: Paul F. Thimm

Koor zingt “Dan zal ik leven” tekst: Huub Oosterhuis, muziek: Antoine Oomen

Aansteken van de kaarsen

Mededelingen

Zingen “Ik zing voor God mijn morgenlied”

Koor: 1^e couplet Engels
Koor: 3^e couplet Engels

Ionabundel 2 (alle 4)

Allen: 1^e en 2^e couplet Nederlands
Allen: 3^e en 4^e couplet Nederlands

Bemoediging en Groet

“De Heer is opgestaan! Christus is waarlijk opgestaan!” – Met deze oude Paasgroet die uit het evangelie komt, begroet ik jullie op deze Paasochtend. In kerken in de hele wereld wordt dit al veel eeuwen zo gedaan. Daarom zeg ik juist op deze dag ook, zoals elke zondag:

Onze hulp is in de naam **van God de Eeuwige**,
Die hemel en aarde maakt,
Die trouw is in eeuwigheid;
Die niet verloren laat gaan het werk van zijn handen.

Genade, barmhartigheid en vrede
van God, die ons liefheeft
en van Jezus Christus, onze gekruisigde en opgestane Heer
door de Heilige Geest, die ons troost en ons inspireert. Amen.

Gedicht: De geur van opstanding Janneke Nijboer

(uit: Janneke Nijboer, Op vleugels van verwondering – Gedichten en gebeden voor kerk en thuis, p.51)

Ik ruik jouw opstanding
in de roze bloesem van de kersenbomen
en in het geel van de vlammeende forsythia.
In de triomf van trompetterende narcissen
en in de proostende kelken van de tulp.
In de lichtgroene blaadjes
zwierend aan de wilgentakken.

Vroeg in de ochtend ruik ik jouw opstanding
in de vers gebakken broden van de bakker;
en diep in de avond, in de zware wijn
overstromend van geluk met mijn lief.

Ik ruik je in de pas gewassen haren van mijn kinderen
en in het nieuw geboren lam.
Overal om mij heen ruik ik jouw opstanding,
geurt de hemel op aarde.

Zingen “Sta op, een morgen ongedacht

630:1,3,4

Gebed

God, Schepper van het leven, Kracht van de hoop, Bron van de liefde!

U bent ons een licht als het donker is op onze weg.

U wilt met ons meegaan, wanneer we bang en onzeker zijn,
wanneer we verdrietig zijn, maar ook als we gelukkig zijn.

Wij danken U dat uw liefde sterker is dan alles in onze wereld,
sterker dan haat, sterker dan dood, sterker dan de angst voor de toekomst.

Wij danken U, dat we vandaag Pasen mogen vieren – tegen alles in wat ons benauwt.
Feest van het leven dat uiteindelijk overwint, feest van de hoop ondanks alles door
Jezus Christus, onze broeder en meester.

Schenk ons uw Geest die ons uitdaagt en inspireert, om meer en meer te beseffen en
te vertrouwen, dat U ons niet vergeet en ons niet opgeeft en prijsgeeft aan de macht
van het kwaad en aan de macht van de dood.

Daarom zeggen we U lof en dank op deze dag van Pasen. Amen.

Bijbellezing: Jesaja 25:6-9

Koor/allen zingen “De Heer richt op zijn berg een maaltijd aan”

762:1,2,5 koor

762:3,4,6 allen

Bijbellezing: Lucas 24:1-12

Zingen “Tussen waken, tussen dromen”

631 (alle 4)

Preek / overdenking

Het Afrikaanse land Rwanda was decennialang een zeer onveilig land. Tutsi's en Hutu's bestreden elkaar en moordden elkaar uit (genocide). Tegenwoordig is er relatieve vrede en groeit de economie.

In het tijdschrift “De Eerste Dag”, nr. 2 voor de lente 2024 (p.49) schrijft Karin van den Broeke – programmaleider van Kerk in Actie over een gesprek met een vrouw uit Rwanda:

'Het was beestachtig' zegt de vrouw uit Rwanda. In gedachten ziet Karin beelden uit de film Hotel Rwanda voor zich, van mensen die nietsontziend anderen doden.

'Inmiddels staan we niet meer geregistreerd als Hutu of Tutsi, we zijn één volk.

Natuurlijk zijn de wonden er nog steeds. We weten maar al te goed wat er gebeurd is, we komen daar niet gemakkelijk aan voorbij. Maar kijk wat er wél weer mogelijk is! Er zijn jaren geweest waarin de vraag van leven of dood elk uur van de dag speelde. Daarna kwamen jaren waarin het land in puin lag en waarin haat en angst bleven. Maar wat ik me toen niet kon voorstellen, blijkt inmiddels toch waar: het draadje van gerichtheid op het goede voor ieder is niet gebroken. Het trekt het goede weer tevoorschijn. Wij kunnen weer leven vanuit het perspectief van hoop en liefde.'

I.

Lieve mensen op deze Paasochtend,

Ik vermoed dat het jullie zo gaat als mij, als ik dit bericht over Rwanda lees: ik moet onwillekeurig denken aan de gruwelijke situatie nu in Oekraïne, de Gazastrook, op Haïti en elders in wereld. En ik durf bijna niet te hopen dat het in de dodelijke oorlogsgebieden ooit weer beter zal worden. Dat het leven echt sterker is dan de dood. Dat er met alle onherstelbare verlies en schade en diep verdriet, ooit weer opgelucht adem gehaald en aan de toekomst gebouwd kan worden.

Maar waar zouden we blijven, als we alle hoop op de toekomst en echte vrede zouden opgeven – ook al hopen we vaak tegen beter weten in. – Hopen heeft iets eigenzinnigs, iets opstandigs – iets van “en toch!”.

En daarom merk ik dat ik met Pasen als troost en versterking meer nodig heb dan die overheerlijke chocolade-eitjes en paashazen (3 zakken voor de prijs van 2). Natuurlijk wil ik die niet graag missen. Maar de wonderlijke tegendraadse verhalen uit de bijbel wil ik nog veel minder missen. De paasverhalen bijvoorbeeld. Ik kan er niet genoeg van krijgen...en niet alleen, omdat ik toevallig dominee ben en omdat het nu eenmaal Pasen is. Er valt zoveel in te ontdekken.

II.

“Maar op de eerste dag van de week gingen ze bij het ochtendgloren naar het graf met de geurige olie die ze bereid hadden.”

Deze eerste zin prikkelt mij al. Het begint met dat woordje “maar”. Na de donkere en verdrietige tijd die eraan voorafging, met Goede Vrijdag als donker dieptepunt, breekt het ochtendgloren van de eerste dag van de week aan, Paaszondag. Wat een contrast, wat een tegenstelling. *“Sta op! – een morgen ongedacht, Gods dag is aangebroken...”*

Maar daar lijkt het eerst helemaal nog niet op. Pasen begint met de schrik, dat de steen voor het graf weggerold is...en dat het graf van Jezus leeg is. De volgelingen van Jezus raken helemaal van streek. In het Grieks, de oorspronkelijk taal van het Nieuwe Testament, staat het woord “a-poreísthai”; letterlijk betekent dat eigenlijk “ze komen er niet verder”. Dus ze zitten vast, ze zitten in de knoop.

Pasen begint met een aporie. Aporie is een probleem waar je niet uitkomt, wat je in grote verlegenheid brengt. ‘Je zit vast’

Hoe kan het ook anders: als je naar het graf gaat, wil je je dierbare overledene gedenken. Het Griekse woord voor graf is eigenlijk “monument of gedenkplaats”.

Je geeft je verdriet een plek, je haalt herinneringen op – mooie en moeilijke. Daarvoor kom je.

Een **leeg graf** verwacht je niet. De zorgzame **vrouwen**, goede vriendinnen van Jezus schrikken er natuurlijk ook van. Drie worden met name genoemd, Maria uit Magdala, Johanna en Maria (de moeder van Jakobus). En dan zijn er nog andere vrouwen. Hoeveel, dat weten we niet: misschien wel een hele zusterkring die trouw Jezus de laatste eer bewijst met welriekende olie.

Twee wildvreemde mannen verwacht ze daar niet: ze schrikken van hen en van hun merkwaardige **vraag en boodschap**: “**Wat zoek je de levende onder de doden! Hij is niet hier, hij is uit de dood opgewekt.**” - Wat moet je daar nou mee?

Daar op die gedenkplaats worden ze uitgenodigd om te gedenken – om zich ter herinneren aan wat Jezus hen vóór zijn dood gezegd heeft: “*De mensenzoon moet worden overgeleverd en gekruisigd en op de derde dag opstaan.*”

III.

Ik ben elke keer verbaasd, als ik in de Paasverhalen weer lees, dat de vrouwen zich de woorden van Jezus herinneren en dat ze terugkeren van het graf, de plaats van gedenken dus, terug naar de elf discipelen, om met hen te delen wat er gebeurd is.

En de elf heren apostelen, hoe reageren ze hierop? “Wat jullie daar vertellen is allemaal lariekoek, kletspraat, onzin...” en misschien had iedereen een ander woord daarvoor. Tja, mannen reageren soms wat vreemd op vrouwen. – Ze geloofden het niet. “Dit kan toch niet!” Het was **te ver van hun vertrouwde dagelijkse werkelijkheid**. Daar kun je met je gezonde menserverstand toch niet bij?!

Ook dat hoort bij Pasen: **argwaan en ongeloof**. En ik kan me dat zo goed voorstellen. Mij zou dat ook zo gaan.

De gemeente van Christus bestaat al bijna tweeduizend jaar. Zolang wordt Pasen en de Opstanding van Christus uit de dood verkondigd. Deze werkelijkheid van Pasen zou inmiddels tot ons door kunnen dringen.

O ja, dan is **Petrus** er is ook nog. Weet je wel, dat is de leerling met de **grote mond en een klein hartje**, soms wat angstig en wispelturig, maar o zo menselijk en herkenbaar. Petrus twijfelt aan zijn eigen twijfel en ongeloof; hij heeft een gezonde nieuwsgierigheid. Hij wil het met eigen ogen zien.

Petrus staat op en rent als een speer naar het graf, naar de gedenkplaats dus. Hij bukt zich, maar ziet alleen de linnen doeken liggen.

Dan gaat ook hij terug. **Niet vol geloof**, zoals je misschien van hem (rots van de kerk) zou verwachten - maar **wél vol verwondering**.

Blijkbaar begint Pasen niet met een dogma waar ik vast in moet geloven, maar met nieuwsgierigheid en verwondering.

Blijkbaar is het niet nodig dat ik alle details met mijn beperkte verstand moet kunnen begrijpen en bewijzen, **hóe** opstanding gebeurt. De **evangeliën** vertellen trouwens **niets**, geen detail over hóe de opstanding is gebeurd, maar alleen over het lege graf en over de hoopgevende betekenis van wat er met Pasen gebeurd is.

IV.

Wij vinden de opstanding misschien moeilijk te geloven, omdat we denken dat het niet kan. Toch zijn er ook die erin geloven. Ik denk bijvoorbeeld aan **Benjamin Franklin** (17 jan. 1706 – 1790), hij liet geestige woorden op zijn grafsteen zetten die ik met jullie graag wil delen. Franklin was boekdrukker, uitvinder en wetenschapper, oprichter en hoofdredacteur van een krant, politicus, diplomaat en moralist. Franklin was ook de beroemdste van de “Founding fathers” van de onafhankelijke Verenigde Staten, medeopsteller van de Amerikaanse Onafhankelijkheidsverklaring en de Grondwet. Hij zette zich in voor de afschaffing van de slavernij.

Benjamin Franklin was dus een heel knap en veelzijdig en een maatschappelijk betrokken mens – en had gevoel voor creativiteit en een bepaalde humor.

Dit is zijn grafopschrift:

Het lichaam
van Benjamin Franklin, een drukker,
ligt hier zoals een kaft van een oud boek
waarvan de bladen verscheurd zijn,
waarvan de titel en de vergulding verbleekt zijn,
en de wormen tot spijsz dienen.
Maar het werk zelf zal niet verloren gaan,
dat komt – zo hoopt hij – nog eenmaal uit
in een nieuwe, mooie uitgave
verbeterd - door de Auteur.

De Paasboodschap is dus ook voor knappe, rationeel en wetenschappelijk ingestelde mensen. God schiep leven dat duurzamer is dan de dood. Daarop te vertrouwen is niet zweverig, achterlijk of dom, maar is de basis voor hoop en moed voor nu en in de toekomst.

In onze wereld kunnen we die boodschap niet missen dat “de dood en haat niet het laatste woord hebben, maar dat het laatste woord is aan **het leven en de liefde** – en daarom aan God”.

En wij worden allemaal uitgenodigd en uitgedaagd, om daarin te geloven en ons daarvoor in te zetten – zoals de veerkrachtige vrouw uit Rwanda en die bevlogene boekdrukker uit Amerika.

Daarom durf ik u allen te wensen: “Vrolijk en inspirerend Pasen!” Amen.

Muziek

Koor zingt “Soms breekt uw licht in mensen door”

tekst: Huub Oosterhuis; melodie: Bernhard Huijbers

Open Ruimte

Koor zingt “Let’s begin again” (John Rutter)

Gebed en Onze Vader

God, Schepper van het leven, Kracht van de hoop, Kracht van de liefde!

U hebt Jezus Christus niet prijsgegeven aan de dood en de vergetelheid, maar hebt Hem voor ons tot leven een aan het licht gebracht.

Herinner ons telkens weer wat hij gezegd en gedaan heeft, zodat we hem kunnen volgen – met vallen en opstaan, in woord en gebaar.

U weet, hoe we heen en weer geworpen zijn tussen geloof en ongeloof, tussen afwijzing en verwondering.

Schep ruimte in ons verstand en in ons hart voor uw wereld, uw koninkrijk.

Schenk ons een geloof en humor, die het leven niet doodserieus neemt maar kan relativeren. Dat we open staan voor uw werkelijkheid die ons voorstellingsvermogen en ons verstand overstijgt. God, verbreed onze horizon.

Wij danken U voor alles wat ons leven rijk maakt en glans geeft: voor liefde en voor hoop, voor vreugde en verwondering door verrassende belevenissen en goede ontmoetingen, door nieuwe kansen die we krijgen.

Wij danken U voor mensen die durven opstaan, voor mensen die blijven zingen, voor mensen die opstaan en helen en troosten.

Wij vragen U nu: laat de dageraad van Pasen warmte, licht en kleur geven aan ons leven - hier op aarde al.

Dat we niet wachten op een beter hiernamaals, maar steeds creatiever en geestiger worden in de strijd tegen de dood en voor het leven, tegen wat kwaad en voor wat goed is.

Wij bidden U voor de zieken en hen die iemand hebben verloren waarvan ze houden. Geef hun kracht en moed zodat ze het leven aankunnen.

Ja, uw licht van de opstanding en hoop doorbreken en gezien worden juist in duistere uren – misschien juist ook door toedoen en dankzij ons zelf.

In de stilte denken en bidden we nu wat ons persoonlijk te binnen schiet.

...stilte...

God, U hoort en verstaat ons, ook als we nu het gebed van Jezus bidden, ieder in de woorden en taal die bij hem of haar past.

<p>(oudere versie)</p> <p>Onze Vader die in de hemel zijt. Uw naam worde geheiligd Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede in de hemel, alzo ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood. Dn vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want van u is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid - in eeuwigheid</p>	<p>(versie van NBV 2006)</p> <p>Onze Vader in de hemel! Laat uw naam geheiligd worden, laat uw koninkrijk komen en uw wil gedaan worden op aarde zoals in de hemel. Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben. Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig is. En breng ons niet in beproeving, maar red ons uit de greep van het kwaad. Want aan U behoort het koningschap, de kracht en de majesteit - in eeuwigheid. AMEN.</p>
---	--

Collecten**Zingen** “Uit nacht en ontij zijn getogen”**Zingenderwijs 133 (alle 3)**

Op de wijze van “Zing een nieuw lied voor God de Here (98)

Zegen (samen)

De Eeuwige zegent je en behoedt je!

De Eeuwige doet zijn aangezicht over je lichten en is je genadig!

De Eeuwige verheft zijn aangezicht over je en geeft je vrede!

Zingen “Gezegend gaan we nu van hier...Amen”**Doven van kaarsen**